

Arbeiderpartiet på glid?

Det er sannelig ikke lett å bli klok på Arbeiderpartiets landbrukspolitiske posisjon. På et debattmøte om den kommende stortingsmeldingen om landbruk i Larvik mandag, uttalte partiets næringspolitiske talsmann Terje Lien Aasland at partiet har som «ambisjon at landbruksproduksjonen skal holde tritt med veksten i folketallet».

Det er jo for så vidt en fin ambisjon, som også bøndernes organisasjoner og regjeringspartiene SV og Senterpartiet slutter seg til. Men Aaslands målformulering ligger mildt sagt langt fra nestleder Helga Pedersens. I et mye omtalt intervju i Bondebladet for få uker siden hadde pipa en ganske annerledes lyd. Da var det ikke noe eget poeng for Ap å

sette mål for norsk matproduksjon. Maten var til og med underordnet landbrukspolitikken primære oppgave, som ifølge Pedersen er sørge for bosetting rundt om i distriktene.

Det var mange i Distrikts-Ap som satte kaffen i vranga da de hørte om nestlederens uttalelser. Å redusere bondens rolle fra å være en forsynings- og beredskapsaktør til å bli en trivselsagent og servicefunksjonær på bygda, falt mange i partiet tungt for brystet.

Derfor har mange lokal- og fylkeslag mobilisert, og endog diskutert hvordan en distriktsopposisjon kan skjerpe partiets landbrukspolitikk på den kommende landsmøtet.

De nye tonene fra Aasland kan være uttrykk for at partiet sen-

Oppsummert

Nye toner

1 Arbeiderpartiet har som ambisjon å øke landbruksproduksjonen i tritt med folkeveksten, sier landbrukspolitisk talsmann.

Underordnet

2 Men det er ikke lenge siden nestlederen omtalte matproduksjonen som underordnet landbrukets bosettingsmessige effekt.

På glid?

3 Distrikts-Ap har mobilisert for å skjerpe partiets landbrukspolitikk. De nye tonene kan tyde på at partiet har oppfattet signalene fra grasrota.

tralt har oppfattet signalene fra grasrota. I så fall har press nedenfra klart å sette partiet på glid.

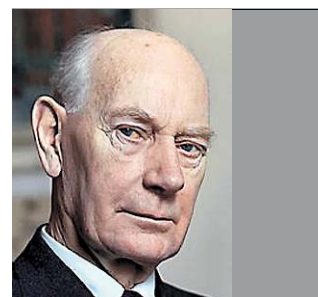
Men fortsatt skaper Aasland besynderlig nok tvil om partiets ambisjon om å øke landbruksproduksjonen vil feste seg i form av et produksjonsmål i landbruksmeldinga.

Partiets tvetydige signaler tyder på at det forhandles hardt i regjeringen. Spørsmålet er trolig hva Ap krever av mottelser for å sette en forpliktende målsetting i dokumentet. Et mål kan som kjent nås på høyst ulike måter.

Når det gjelder landbruk, er det fortsatt et spørsmål om hva som er best å smøre med: Trenger partiet glid- eller festesmurning?

SAGT

av andre

Einar Gerhardsen

Einar Gerhardsen

* «Einar Gerhardsen sa en gang at ingen måtte forlate en regjeringskonferanse med følelsen av å være en taper. Det var lett for ham å si som var statsminister og partileder for en «Ettpartistab».

Mye var enklere før, ifølge Dagsavisens Arne Strand.

Per Borten

* «Da Borten overlot nøkkelen til Statsministerens kontor til sin etterfølger Trygve Bratteli (Ap) sa han de berømte ordene: «Du har ett parti bak deg. Min oppgave kan bedre sammenlignes med å bære staur, det kan bli vanskeligere hvis staurerne begynner å sprike. Stoltenberg bærer nå staur slik Borten gjorde».

Arne Strand fortsetter sine historiske betraktninger.

Kompromisser

* «Den rødgrønne regjeringen er en kompromissmaskin. Problemer puttes inn i den ene enden, og ut i den andre enden kommer en løsning. Kommentator Kjetil B. Alstadheim i Dagens Næringsliv.

Schjøttkverna

* «Bestyreren av kompromissmaskinen er statsråd Karl Eirik Schjøtt-Pedersen. Han er plassert på Statsministerens kontor og skal «ikke ha selvstendige ansvarsområder». Men selvstendig er han. Ansvar har han. For alt som kan skjære seg.»

Kjetil B. Alstadheim mener oljen kan bli det som får kompromissmaskinen til å skjære seg.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plaktens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Hornemansamlingen

DAGENS GJEST

«Hans Anders Aschim fortjener en særlig takk for at han påtok seg dette krevende og viktige katalogiseringsarbeidet», skriver redaktør Hanne Lillebo i katalogen til en av Norges viktigste historiske boksamlinger. Uten den frivillige innsatsen vil norsk kulturarv råte på rot.

Hornemansamlingen ved Hamar katedralskole er en del av det store biblioteket som patrisierfamilien Horneman i Trondheim gjennom et par hundre år systematisk bygget opp. Flertallet av verkene skal ha blitt innkjøpt på utenlandsreiser og bøkene ble til å begynne med plassert i Hornemansgården, den bygning vi i dag kjenner som Stiftsgården.

Senere kom den til Reinskloster i Rissa, før Universitetsbiblioteket i Christiania og Det Kongelige Norske Videnskabers Selskabs bibliotek i Trondheim i 1860-årene vederlagsfritt fikk velge verker fra samlingen.

I 1883 tilbød justitiarius Robert Nicolai Horneman gjen-

nom sin sønn adjunkt Kristian Hersleb Horneman Hamar offentlige Skole for Høiere Almendannelse (siden 1936 Hamar katedralskole) en del av den gjenværende samlingen. Rektor C.W. Horn ved skolen takket ja til gaven og søkte Jernbanernes centralstyre om fri frakt av bøkene ned til Hamar.

Det var snakk om anselige mengder, henimot halvannet tonn. Søknaden ble avslått, men fraktkjøpet ble redusert til 21,67 kroner. Med 400 kroner til rådighet for katalogisering og systematisering av samlingen ble store deler av lærerstaben involvert i arbeidet.

8. januar 1885, ni år etter skolens etablering, noterte Horn tilfreds i sin dagbok at arbeidet nå var ferdig. Med knappe ressurser til rådighet hadde skolen skaffet seg en av landets viktigste boksamlinger som grunnstamme i sitt eget referansebibliotek.

Katalogen som Hamar Historielag publiserte før jul i fjor, omfatter cirka 1850 bind. Den eldste boken er Albert Krantz'

Sjur Harby er arkeolog og skribent

Sjur Harby

LYKKETREFF

«At historielaget engasjerte seg, viser at en forgangen tids samfunnsånd fremdeles er holdt i hevd.

kronike om de tre nordiske riker fra 1548. Men ellers finnes de fleste emneområder representert i samlingen. Den store franske encyklopedi, første gang utgitt i tidsrommet 1751-80, er for eksempel representert med 17 tekstbind og fire illustrasjonsbind.

Ville katalogen vært mulig uten Hamar Historielags innsats? Kanskje. Men neppe i den form den nå foreligger. For ikke bare har Hans Anders Aschim gjort et imponerende stykke arbeid. Katalogen rommer også artikler om katedralskolens bibliotek, om enkeltbøker i samlingen og om det omfattende restaureringsarbeidet som enkeltbind har måttet gjennomgå.

«En allianse av faglighet og frivillighet i regi av Hamar Historielag har gjort denne utgivelsen mulig. Historielaget har også finansiert utgivelsen», skriver Hanne Lillebo avslutningsvis i sitt forord.

At samlingen kom til Hamar, var et lykketreff. At historielaget engasjerte seg, viser at en forgangen tids samfunnsånd fremdeles er holdt i hevd.